

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Meyeri S. Literarum Doct. & Prof. Uxor
Christiana Sive De Conjugio Inter Duos Deque Incestu Et
Divortiis, Dissertationes Tres**

Meier, Johannes

Amstelædami, 1688

Q. IV. An patruo vel avunculo neptem ex fratre vel sorore ducere liceat,
sive An mihi liceat cum fratris vel sororis filia consuescere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40272

Lev. xvii. 12. 13. 14. xx. 19. 20. Dimidia enim sive confanguinea soror, ut modo dictum, pro vera sorore habetur; cujus filiam aut filii viduam ducere vetitum. Vide in *Oper. Cocc. Tom. vi. Consilium v.*

XIII. *Quæritur quarto*, an patruo vel avunculo neptem ex fratre vel sorore ducere liceat, sive an mihi liceat cum fratris vel sororis filia confurescere? Ita vulgo censent Hebræorum Magistri, quorum sententiam profert Maymonides *Hilch. Ifuri Biab cap. 2.* ומותר לאדם לישא אשת בן אחיו ונשוא אדם אשה וכת אחותה או בת אחיה כאחת ומצות חכמים שישא אדם בת אחותו והוא הדין לבת אחיו שנאמר ומכשרך לא תתעלם
*Licitum etiam est in uxorem eam ducere, quæ fuerat uxor nepotis ex fratre; ut & foeminam simul cum nepte sive ex sorore ejus, sive ex fratre. Et in monitis Sapientum habetur, ut quis ducat filiam sororis suæ, & filiam fratris sui, nam idem jus est, juxta id quod scriptum legitur (Jesa. lvii. 17.) A carne tua ne te abscondas. Tantum abest, ut illi interdictas esse velint hæc nuptias, ut etiam præceptas esse, sibi imaginentur. Idem sentiunt nonnulli Theologi Wittenbergenses, quemadmodum videre est in *Consiliis Theologicis Francof. 1664. impressis*, adducentes hanc rationem, quod Deus personas non gradus prohibuerit. Contrariam sententiam veram esse vidimus hætenus, & in sequentibus pluribus demonstrare satagemus.*

XIV. Cum enim fateantur, Deum interdixisse nuptiis cum patris sorore com. 12. quidni concedant pariter esse interdictas nuptias cum fratris vel sororis filia, ubi par ratio & idem gradus. Si enim filius non debet ducere patris sui sororem, nec filia licebit patris fratri nubere. Quæ clarissima sunt. Quemadmodum nolter Eliah ben Mosche recte judicavit, *idem esse jus patris circa filiam fratris sui aut filiam sororis suæ, quod est circa amitam suam.* Vide sis *Thesin. iv.* Accedit, quod Deus vel disertis verbis hujusmodi matrimonium prohibuisse videatur commate 14. *nuditatem patris tui ne retegno*, sicut monuimus *Th. vi.* In qua interpretatione nobis ipsi Hebræorum Doctores præeunt; qui in isto commate non minus duo præcepta contineri volunt, quam com. 7. de quo egimus *Cap. iv.* in utroque enim loco *interdictum cum masculo* datum esse volunt, quod tamen non fit verisimile, ob speciale interdictum com. 22. & *Lev. xx. 13.* Quid ergo? potius filia, si sit geminum præceptum, nubere patruo suo, vetitum esse arbitror. Quod hic erat probandum. Ne dicam de naturali reverentia, quam filia patruo & avunculo debet. Ad exemplum Abrahami & Saræ supra respondimus.

dimus, reliqua, quæ in contrarium adducuntur, postea examinabimus.

XV. Interim Jcti Helmstadienses & Kilonienses hunc casum matrimonialem dispensabilem esse judicarunt, hisce præcipue argumentis inducti. 1. quod conjunctio fratrum & sororum jure naturali non sit prohibita, quandoquidem per eam propagatum genus humanum; alias enim sequi, genus humanum per incestum naturalem esse propagatum. Deum approbasse matrimonium inter Adami & Evæ filios & filias. Impium etiam esse cogitare & dicere, id esse ex necessitate factum, propter hominum defectum; quod Deum omnipotentem nulla necessitas cogere possit ad tolerandum, quod alias non toleraret ut moraliter turpe, si necessitas non suaderet. Cum Deus potuisset myriades hominum formare, si scivisset vel voluisset, matrimonium inter sorores & fratres naturali & morali legi contrariari & in se sua natura turpe. Naturalia jura esse immutabilia. Quod ergo in primo gradu permixtum inter fratres & sorores, id multo magis permixtum esse in secundo gradu, nisi expresse in Dei verbo sit prohibitum. Denique in nullo loco nuptias inter avunculum & filiam sororis vetitas esse, aliaque exempla sacra eas comprobare Exod. 11. 2. VI. 20. Jud. 1. 2.

XVI. Abrahamum etiam, haud imperitum legum naturæ, Saram ex patre sororem in matrimonio habuisse Gen. 20: 12. quæ Deo grata fuerit conjunctio, utpote qui ex eius posteritate, Messiam prodire voluerit. 2. Posito, conjunctionem fratrum & sororum jure naturali & divino morali prohibitam fuisse, conjunctionem tamen cum sororis filia jure divino non esse vetitam. Tandemque concludunt: Quæ conjunctio nec jure naturali, nec divino, sed tantum positivo humano est prohibita, in illa locum habet dispensatio. Atqui conjunctio fratris cum sororis filia. Ergo. Quod utriusque Facult. Helmst. & Kiloniensis Judicium nobis exhibet Celeb. S. Strykius ad Joh. Brunnemanni *Jur. Eccles. L. 11. c. XVI. §. 22.* Istæ tamen rationes, me judice, quod pace Celeb. virorum dictum velim, non sufficiunt ad probandam dispensationem, cum utique fratrum & sororum conjunctionis prohibitio sit juris naturalis, sicut Cap. V. Th. xxx. 1. & seqq. ostensum, atque pluribus postea demonstrabitur. Id tamen hic merito monendum censemus, non esse impiam illam sententiam, quæ statuit, necessitate conjugium iniisse in mundi primordio fratres cum sororibus; cum id

non fit intelligendum, respectu Dei, qui non cogebatur unum par hominum creare, cum sua potentia myriadas producere potuisset, sed ratione hominum creatorum, quos hæc necessitas urgebat, ut non nisi sorores ducere possent. Ad exemplum reliqua in sequentibus respondebimus. Nec quæcunque Abraham patravit, omnia sunt probanda & imitanda, cum patres non minus legem naturæ in multis obliti fuerint, ac Paulus Rom. VII. 7. Quod pluribus probatum ivimus *Dissert. 1. Sect. III. Cap. IV.* Conjunctionem cum sororis filia jure divino esse prohibitam, hic etiam satis probatum esse remur. Ut ergo non nimii scrupuli sine fundamento moveri debent, ita etiam non nimis extendendum jus dispensandi in gradibus, qui prohibiti sunt.

XVII. *Questio quinta* sequitur, An defunctæ socrus sororem ducere licitum? *Resp.* Quia socrus soror aliquo modo referri potest ad Lev. xviii. 12. ubi turpitudine sororis patris prohibetur, cum illa sit mihi instar matris, sicut cum Cypræo Frid. Balduinus judicavit, apud Dedeken. *Theol. Consil. Vol. III. L. III. Sect. 11. Tit. 3. Num. 17.* & Casp. Eras. Brochmandus *Syst. Theol. de Conjugio, Cap. IV. q. 44.* *Meliorum Theologorum sententia est, inquit, quod non liceat ducere defunctæ uxoris matris seu socrus sororem, Fundamentum sententiæ est, prohiberi Lev. xviii. v. 12. conjunctionem cum sorore Patris, qui est secundus gradus lineæ aequalis. Ea itaque lege interdicta sunt nuptiæ cum sorore socrus, quia socrus instar matris est. & honestas huic matrimonio contrariari videtur; Ideo, si res adhuc integra, illud matrimonium non facile permittendum. Negativam sententiam etiam inveni in Consiliis Theol. Wittenbergensibus.*

XVIII. *Questio sexta* est, An viduo defunctæ uxoris fratris sive sororis filiam ducere fas sit? Nonnulli affirmant, plures tamen negant. Et si leges, quas sumus interpretati, recta lance ponderemus, negativum responsum præferendum esse, liquebit. Cum enim maritus in unum corpus ac unam personam coalescat cum uxore sua, sequetur, uxoris propinquos etiam esse mariti propinquos. Ut enim sororem ducere non licet, ita nec uxoris sororis nec uxoris fratris conjunctio licita est; et si gravius crimen committat, qui cum sorore, quam qui cum uxoris sorore conjungitur. Quam propinqua mihi ergo est sororis filia, tam propinqua mihi etiam est uxoris sororis filia. At qui sororis filia interdicta censetur Lev. xvi. 11. ut *Quest. IV.* probatum dedimus; quandoquidem tam propinqua mihi
soro-